

ناپلئون کبیر

بسیوی پاریس

سالهای ۱۷۹۳ تا ۱۷۹۶

سالهای ۱۷۹۳ و ۱۷۹۴ و ۱۷۹۵ در زندگی ناپلئون از لحاظ ماچندان اهمیت ندارد زیرا دوره پرورش مغز ناپلئون که طی آن معمار بزرگ مصالح کافی برای بناهای ساختمانهای جاویدان خویش جمع آوری کرده بود در این سالها به پایان رسید و تنها در انتظار سال ۱۷۹۶ بود تا دوره استفاده از معلومات بیسکران و قوای خدا داد خویش را آغاز کند و بهمین جهت است که حوادث این سه سال را بطور اجمال یادآوری میکنیم

روز سیزدهم ژوئن ۱۷۹۳ در کرس پیاده شد و خانواده خویش را در (لاوالت واقع در نزدیکی تولن مستقر ساخت و سپس بطرف (نیس) شتافت در آنجا چند گروهان از هنگش مشغول مراقبت مرزها و بقیه در حال خاموش کردن آتش انقلاب بودند که آثار آن در سرتاسر ایالت (پرووانس) مشاهده میشد و بمحض اینکه (کونوانسیون) مقررات شدیدی بر ضد (ژیروندینها) وضع کرد شورش ده ایالت فرانسه را فرا گرفت و مخصوصاً تمام دره (رون) از لیون تا ماریسی غرق در آتش طغیان گردید. وضع (آوینیون) که بین لیون و ماریسی قرار دارد سخت در خطر بود و میبایستی بهر قیمت از سرایت آتش شورش به این نقطه حساس جلوگیری کرد. ارتش (کارتو) که آتشیار چهارم نیز بآن اضافه شده بود مأمور این کار گردید مهاجرت تقریباً کادرها را از وجود عناصر مظنون پاک کرده بود بطوریکه هنگ در دست نمایندگان (کونوانسیون) قرار داشت. بناپارت با هر گونه شورشی در این ساعات پر آشوب جداً مخالف بود زیرا عقیده داشت در آن موقع که دشمن

رتال جامع علوم انسانی
مسابقه تیر اندازی با مسلسل سنگین

در این مسابقه تیمی از جوانان ارتش و پلیس شرکت کردند و در این مسابقه تیم ارتش با تیم پلیس در تیراندازی با مسلسل سنگین شرکت کردند. در این مسابقه تیم ارتش با تیم پلیس در تیراندازی با مسلسل سنگین شرکت کردند. در این مسابقه تیم ارتش با تیم پلیس در تیراندازی با مسلسل سنگین شرکت کردند.

ژوہوشکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی

رتال جامع علوم انسانی

فرانسه را تهدید باشغال میکنند و ناله شهرستانها از دست مرکز بلند است و ژیروندین ها مشغول اجرای نقشه های خطرناکی میباشند هر گونه شورش و جنگ داخلی هر قدر هم علل آن موجه باشد خیانت بزرگی محسوب میشود و بهمین جهت برضد شورش مبارزه شدیدی آغاز نموده و بمنزله میهن پرست ترین افسر هنگ خود شناخته شد و مخصوصاً در تابستان ۱۷۹۳ کتابی بنام «شام-بو کر» برشته تحریر در آورد و طی آن با لحن بسیار شدید و سخنان منطقی خیانت نسبت به میهن را تقبیح کرد (سالیستی) انقلابی معروف کرس نیز که همانده ناپلئون بر اثر توطئه های (پائولی) از کرس اخراج شده و مجدداً در (کوانسیون) مقام خویش را بدست آورده و سپس بجنوب اعزام شده بود نسبت به هم میهن خویش بناپارت ابراز ملاحظت و مساعدت مخصوص نمود و کتاب «شام-بو کر» را بهمکار خویش (رسمیر) انقلابی معروف نشان داد و چون کتاب بخرج دولت در نسخه های بیشمار انتشار یافت بر اعتماد نمایندگان انقلاب نسبت بسروان پیرشور بیش از پیش افزوده شد.

روز ۲۵ اوت ماری ماری بدست کار تو تصرف گردید لکن در همان اثنا عناصر سلطنت طلب (تولون) را از جنگ انقلابیون بدر آوردند و آنرا بانگلیس ها سپردند و ناوگان انگلیس نیز طوری در این بندر استقرار یافت که استرداد آن محال مینمود با اینهمه (کارتو) یعنی ژنرال تازه کاری که از معلومات نظامی و از فنون علمی جنگ بی نصیب بود مأمور اجرای این کار محال شد و بدیهی است که برای رسیدن بمقصود نیاز بافسران لایق و کار آزموده ای داشت علاوه بر این فرمانده آتشبار مأمور محاصره (دمارتین) زخمی شده بود و نمایندگان (کوانسیون) در تکاپوی فرماندهی بودند که بتواند فوراً جای وی را بگیرد بر حسب اتفاق بین (نیس) و (آوینیون) بناپارت بملاقات سالیستی رفت و سالیستی نیز او را بهمکاران خویش معرفی نمود و تقاضا کرد که بطور موقت فرماندهی آتشبار مأمور حمله به (دمارتین) را که در محاصره بود عهده دار گردد.

فعالیت بناپارت بیدرنگ به منصفه ظهور رسید زیرا بمباران شهر چنان شدت یافت که نظیر آن دیده نشده بود اما برای بناپارت قناعت به فرماندهی

آتشبار کافی نبود وی که از وضع تولون نیک آگاه بود بادیده تیزبین خویش آن نقطه ای را که اشغال آن موجب سقوط دمارتین میگردید تشخیص داد این نقطه ارتفاع (اگیت) بود که هرگاه آتشبارها بر آن کار گذاشته میشد تا و گان انگلیس را چنان بسهولت زیر آتش میگرفت که دوام آن در سرتاسر کرانه جنوب فرانسه غیر میسر میشد (ژرژ دوری) مسلم ساخته است که ناپلئون روز سیزدهم سپتامبر نقشه سقوط فوری (دمارتین) را بنمایندگان کنوانسیون ارائه داد ولی متأسفانه کار تو از روی بی اطلاعی با آن موافقت نکرد و بهمین جهت در اثر عدم اجرای این نقشه محاصره دمارتین مدت زیادی بطول انجامید ارتفاع اگیت نیز همچنان در اشغال دشمن باقی ماند بنایارت که پیمانانه شکیبائیش لبریز شده بود بدون رعایت سلسله مراتب روز چهاردهم نوامبر تلگرافی به (بوشت) وزیر جنگ مخابره نمود و نقشه ای را که از طرف (کارتو) رد شده بود با اطلاع وی رسانید و بدون اینکه منتظر جواب وزیر جنگ گردد کلیه تدارکات لازم را برای اجرای نقشه خویش فراهم ساخت و شب روز باناشکیبائی هر چه تمامتر در انتظار صدور فرمان باقی ماند. بالاخره (کارتو) از فرماندهی آن منطقه معزول شد و جایش را (دوپه) گرفت و (دوپه) نیز پس از چند روز فرماندهی را به (دوگومیه) سپرد. (دوگومیه) که افسری مطلع بود بیدرنگ نقشه ناپلئون را تصویب کرد. قبلاً بنایارت پرشور مراتب شایستگی و مراقبت بی نظیر خویش را در اداره آتشبارهای تحت فرماندهی خویش بشبوت رسانید چنانکه دوپه گزارش مؤثری در باره وی به فرمانفرستاد و ضمن آن نوشته بود که بنایارت بدون کمترین بیمی از بمب های انگلیس ها که مانند باران برسروی فرود می آمد یک روز گلوله را از دست سرباز مضطربی گرفته و خود در دهانه توپ قرار داد و روزنامه (آوینیون) نیز مقاله ای در توصیف رفتار این افسر شایسته منتشر ساخته بود و بهمین جهت (دوگومیه) افکار عمومی را نیز رعایت نموده و بنایارت را که در تاریخ ۱۹ اکتبر ۱۷۹۳ به فرماندهی گردان منصوب شده بود بفرماندهی کلیه آتشبارهای منطقه دمارتین انتخاب نمود. افسر پرشور فوراً آتشبار نوینی تشکیل داد و آنرا در ارتفاع (اکاین) مستقر ساخت و نقش آنرا در اجرای طرح تاکتیکی معین ساخت

و چون نیک میدانست که جاه طلبی چه تأثیری در بردباری و تهور سربازان دارد از استوار (ژونو) تقاضا کرد که در بالای هر تویی این جمله را که بعداً معروفیت بسزائی کسب کرد نصب کند :

« آتشبار مردان بی باک »

نقشه بناپارت که از طرف دو گومیه تصویب شد درست همان نتایجی را بخشید که ناپلیون پیش بینی کرده بود بدینقرار که بمحض اشغال (اگیت) ناوگان انگلیس ناگزیر کرانه را ترک گفت و تولن روز ۱۶ دسامبر سقوط کرد دو گومیه بعد از دوپه شایستگی ستوان جوان را تصدیق کرد و ژنرال (تل) که در هفته های آخر فرماندهی آتشیار منطقه (دمارتین) راعهده دار بود و چند روزی بناپارت را تحت فرمان داشت طی گزارش خود تأیید کرد که نمیتواند چنانکه باید شایستگی این افسر جوان را توصیف کند و بوزیر جنگ نگاشت که این جوان مایه افتخار جمهوری است حتی (باراس) که روزی در خاطرات غرض آلود خویش سعی کرد که از قدر بناپارت در نظر ملت فرانسه بکاهد با سایر نمایندگان کنوانسیون و دو گومیه در تقدیر از خدمات فرمانده گردان دم زبان شد و بهمین جهت روز ۲۲ دسامبر بناپارت از دوپله نردبان بیک خیز بالا رفته و بطور موقت به درجه سرتیمی ارتقاء یافت و روز ۱۴ ژانویه ۱۷۹۴ یعنی در بیست و پنج سالگی رسماً درجه سرتیمی وی

تأیید شد .

ناتمام

پرونده گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی